

POLİTİK DURUM DEĞERLENDİRMESİ

14 Temmuz 1988

Sovyet-Amerikan ilişkilerinde normaleşmenin hızlanması, ard arda gerçekleşen Sovyet-amerikan zirveleri ile nükleer silahsızlanma yolunda ilk somut adımların atılması, sosyalist ülkelerin çeşitli yeni barış ve silahsızlanma girişimleri, bağlantısız ülkelerin dünya politikasındaki rollerinin artması, yeni politik düşüncenin giderek daha geniş kesimlerce benimsenmesi sonucu, şimdi diyebiliyoruz ki, uluslararası ilişkilerde bir yenilenme başlamıştır. Bu yenilenmenin yönü, silahsızlanma, şiddeti dışlama, demokratikleşme ve işbirliğidir.

Bu gelişmeler sonucunda, süper devletleri kapsamına alacak nükleer bir savaş tehlikesi gerilemiş, gerginlikler azalmış, ihtilaflara politik çözümler bulma doğrultusu güç kazanmış, çatışmanın yerini karşılıklı yarar sağlayan işbirliği almaya başlamıştır. Kuvvet dengesine yönelmenin yerine çıkarlar dengesini gerçekleştirme eğilimi güç kazanmaktadır.

Elbette henüz böylesi bir sürecin başındayız ve başlayan bu olumlu sürecin geri döndürülemezliği güvence altına alınmış değildir.

Buna rağmen uluslararası ilişkiler alanında başlayan yenilenme, şimdiden Türkiye'nin dış ilişkilerinde de filizlenmektedir. Türkiye'nin Balkan devletleri arasında işbirliğinin gelişmesine katılması, Yunanistan ile sorunları barışçı yoldan çözme doğrultusunda atılan adımlar, İran-İrak savaşına yaklaşımda gerginliği azaltıcı tutum bunun örnekleridir.

Bu gelişme bize ve öteki barış yanlısı güçlere militarist politikayı geriletme, bütün dış sorunlarda politik çözümler gündeme getirme, böylece alternatif politikamızın ekti gücünü artırma olanağı vermektedir.

SBKP 19. Ulusal Konferansı dünya çapındaki yenilenme süreçlerine önemli bir ivme verecek bir gelişme oldu. Konferansta partinin yenilenme ve açıklık çizgisi onaylandı ve daha da zenginleşti.

Sosyalizme, demoratik, hümanist, sosyal adalete dayalı yeni bir çehre kazandırmak için yapılması gerekenlerin görüşüldüğü konferans, aldığı kararlarla komünist partisinin ve Sovyet politik sisteminin demokratikleşme doğrultusunda kendilerini yenilenmesinin yolunu çizdi.

SBKP'nin 28. Kongreye kadar hızlanarak devam edecek olan kendini yenileme, demokratikleşme ve açıklık temelinde öncü rolünü yeniden düzenleme süreci bütün dünyada ilgiyle izlenecektir. Bu süreç ülkemiz sol hareketinde de etkide bulunacaktır. Sol içinde Sovyetler Birliğindeki gelişmelerin ilgiyle izlenebilmesi bunların kendi gündemimizdeki sorunlarla bağlı olarak tartışılması bakış açısını zenginleştirecektir. Biz bu yoldaki her çabayı desteklemeliyiz.

***

Türkiye'de ekonomik durum son bir yıldır daha da olumsuz bir gelişme göstermektedir. Referandum ve seçim ortamında hükümet oy alabilmek için enflasyonist politikalara yönelmişti. Bunun olumsuz etkilerini azaltabilmek için 24 Ocak 1980 kararlarının bir benzeri olan 6 Şubat 1988 kararları getirildi ve yeniden aşırı kemer sıkma politikasına geçildi. (Seçim nedeniyle enflasyonist politikalara geçilerek istikrarsızlığın daha da artmasının Tercüman gazetesinde Sakıp Sabancı

tarafından "demokrasinin faturası" olarak adlandırılması ibret vericidir!) Bu durum emekçilerin yanısıra işadamları üzerinde de sarsıcı etkilerde bulunuyor. Halit Narin, Mengerler, Ercanlar vb. büyüksermaye grupları iflas durumundadır. Ancak finans-kapital özellikleri taşıyan sermaye grupları gelişip güçlenebilmektedir.

Dış borç ödemeleri ülke ekonomisini çok yanlı sıkıştırmaktadır. Artık bu ödemelerin düzenli yapılabilmesi için sürekli yeni borçların bulunmasının zorunlu olduğu bir döneme girilmiştir. Ve bu durum, yalnızca dış borçların ve dolayısıyla faizlerinin sürekli büyümesini getirmekle kalmıyor, burjuvazinin yatırım ve büyüme olanaklarını da giderek daha çok sınırlıyor.

Öyle ki, geride bıraktığımız aylarda, burjuvazi içinde ilk kez silahlanma harcamalarının azaltılması talebinin tartışılmasına tanık olundu.

Bir başka giderek kendini dayatan sorun, teknolojik yenilenme sorunudur. Bilimsel-teknik devrim çağında dışarıya açılabilmek için teknolojik yenilenme zorunludur, kaldı ki, ülke ekonomisinde atıl kapasitelerin kullanımı sınırına gelmiştir. Büyük yatırımlar gerektiren bu sorunla nasıl başedilecek?

Bütün bu sorunlar şimdi burjuvazi içinde kaygı uyandırmakta, tepkilere neden olmakta, çıkış yolları aranmaktadır.

Bu şimdilik hükümetin şu yada bu uygulamasına karşı tepki gösterme, belli politika değişikliklerini dayatmaya çalışma düzeyindedir. Büyük ve tekelci sermayenin ANAP hükümetinden yüz çevirmeye başladığını söylemek doğru olmayacaktır.

Fakat asıl önemli olan, dış borç sorunu, askeri harcamalar sorunu, teknolojik yenilenme sorunu gibi nesnel olarak bütün topluma kendini dayatan sorunların çözüm yollarının bulunması konusunda tam bir belirsizlik olmasıdır. Bu alanlar şimdi sol güçlerin yapıcı çözüm önerileri geliştirme amacıyla, çok boyutlu inisiyatifler içine girmeleri için son derece elverişlidir.

***

Ekonomideki olumsuz gelişmeler sosyal alana kat kat yıkıcı şekilde yansımaktadır. Bu durum ANAP hükümetinin tabanının daralmasını getirmektedir.

Çeşitli kamuoyu yoklamalarının ANAP'ın oylarının azaldığını buna karşılık SHP'nin oylarının arttığını göstermesi doğru kabul edilebilir.

ANAP kongresi gerici-faşist ittifakın parti içinde etkisini artırmasıyla sonuçlanmış, fakat Özal bu gelişmeyi kabineye yansıtmamakta ısrarlı olmuştur. Bu durum ANAP ve hükümet içindeki sürtüşmeleri artırabilir.'

Hayat pahalılığının artmasının yanısıra, insan hakları çevresinde ve Kürt sorunu çevresinde gelişen olaylar hükümeti sıkıştırmaktadır. Kutlu ve Sargın yoldaşların davası çevresindeki gelişmeler bu bağlamdadır.

Militarist-gerici güçler insan hakları ve Kürt sorunu çevresinde gelişen demokratik hareketlenme ve artan uluslararası dayanışma karşısında hükümetin geri adım atmasını önlemek, aynı zamanda askerlerin politikaya müdahalesine karşı çıkan güçleri etkisizleştirmek için çaba harcamaktadırlar. Evren'in sık sık 12 Eylül'ü, darbecililiği savunan açıklamalar yapması bu çevrelerin tepkisinin bir ifadesi olmaktadır. Bu aynı zamanda gelecek cumhurbaşkanlığı seçimlerini etkileme hazırlığı olmaktadır.

Sosyal politikanın halk üzerindeki yıkıcı etkileri, hükümetin demokratikleşme sürecindeki olumsuz tutumu ile birleşince, ANAP'tan yüz çevirme artmaktadır. Son iki seçimde yenilikçi görünümünden, liberal söyleminden ve ekonomik işbiririciliğinden dolayı ANAP'ı desteklemiş olan büyük kentlerin orta katmanları, şimdi ANAP'a hayır demenin eşiğine gelmişlerdir.

SHP kongresinde bu kesimlere güven verebilecek bir kadronun parti yönetimine egemen olması, ayrıca kongrenin demokratik bir görünümde geçmesi, parti içinde bölünmeyle sonuçlanmaması ve solun parti içinde etkisini sürdürmesi SHP'nin şansını artırmaktadır. Eğer, gerçekçi bir ekonomik alternatif sunabilirse SHP'ye

iktidar yolunun açılacağı basında ısrarla öne sürülmektedir.

Gerek SHP, gerekse DYP, yerel seçimlere kadar sert bir muhalefetle hükümeti yıpratma, bu seçimlerde ANAP'ın oylarının % 30'un altına düşmesini sağlama, böylece erken seçimlere gidilmesi ile ANAP hükümetine son verme taktiğini izleyecek görülmektedir.

Bu, hükümete son verme açısından gerçekçi bir taktik olarak değerlendirilebilir. fakat demokratik bir gelişmenin yolunu açacak yeni bir hükümete ulaşma açısından yeterli bir taktik değildir.

Çünkü demokratik bir gelişme ancak çoğunluğun mutabakatı, onayı ve katılımı ile gerçekleşebilir. Hiç bir parti tek başına çoğunluğun desteğini kazanamaz. Anti demokratik seçim yasası ile belki parlamentoda çoğunluk sağlamak mümkün olabilir ve demokrasi yandaşlarının bu konuma ulaşması yararlı da olur, ama toplumun çoğunluğunun mutabakatı sağlanmadan demokratik bir gelişme gerçekleşemez. Gerek SHP, gerekse DYP tek başlarına hükümete gelme taktiğinde ısrar ettikleri sürece, demokratik gelişme kuşkulu olacaktır. Bugün sorun, gerici-militarist güçleri etkisizleştirecek, gerçek bir sivilleşme ve demokratikleşmeden yana bütün güçlerin mutabakatını sağlamaktadır. Hükümete muhalefet etme, onu zayıflatma, kendi konumlarını güçlendirme çalışmalarını muhalefet partileri bu sorunla bağlı ele almazlarsa, kendi özgül çıkarlarını toplumsal gelişmenin önüne geçirirlerse, büyük bir yanlış yapılmış olacaktır. Yeni, yapıcı, birleştirici, demokratik mutabakatı sağlayıcı bir politikayı gerçekleştirmede asıl sorumluluk bugün SHP dedir.

Partimiz, insan hakları, Kürt ulusal sorunu, Kutlu-Sargın davası vb. konularda mücadeleyi yükselterek, bu konularda geniş güçlerin işbirliği için çalışarak, gerici-militarist güçleri geriletme, hükümeti demokratikleşme yönünde zorlama çizgisini izleyecektir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ
TÜSTAN

LEGALİTEYİ KAZANMA MÜCADELEMİZ NASIL GELİŞİYOR?

14 Temmuz 1988

"Bugün Türkiye'de demokrasinin pratik olarak en önemli sorunlarından birisi Türkiye'de komünistlerin yasal çalışması hakkının olup olmayacağı sorusudur. ... Biz bu noktada demokrasinin kazanılması, daha sonrada korunması çerçevesinde kendi sorumluluklarımızı yerine getirmek ve bunun için Türkiye'ye gelmek istiyoruz".

"Biz insan olmanın en doğal hak ve özgürlüklerinden başka birşey istemiyoruz. Bu hakların verilmesini oturup beklemiyoruz da..."

"Eğer biz önümüzdeki engelleri geriletebilir ve kaldırıabilirsek, bu bütün devrimci solun özgürlüğü demek olacaktır. Biz bu nedenle yalnız kendi özgürlüğümüz için mücadele etmiyoruz"

"Barış ve demokrasi isteyen çok geniş güçler var. Zayıf olan mücadele kararlılığıdır. Bunu göstermek sorumluluğunu en başta biz kendimizde hissediyoruz."

"Ülkeye dönerken demokratik güvencelere sahip değiliz. Dayanacağımız yasal temeller son derece zayıftır."

"Ülkemiz komünisti çiçeklerle karşılanmıyacağını da iyi biliyor."

"Ama biz halkımızın demokratik vicdanına güveniyoruz. Biz yükselen demokrasi, özgürlük fikirlerinin büyük gücüne güveniyoruz.. Ülke ve ülke dışında işçi, emekçi, Türk, ve Kürt halkına güveniyoruz. Biz soldaki dostlarımıza güveniyoruz."

"Niye birleşiyoruz, Ne istiyoruz, Niye dönüyoruz?" adlı küçük kitapçığın 21-25. sayfalarından aldığımız, partimizin önderlerinin ülkeye dönüş öncesi yaptıkları bu açıklamalar, onların attıkları adımın ne kadar bilincinde olduklarını gözler önüne sermektedir.

TBKP Program Tasarısı demokrasinin artan öneminin ve demokrasinin kazanılmasında ve demokratik yenilenme de komünist partisinin rolünün altını çizdi. Partinin bu rolünü yerine getirebilmesi için legaliteyi elde etmesi zorunludur.

Ülkeye gidiş kararı alınırken, TİP ve TKP Merkez Komiteleri, koşulların legaliteyi elde etme mücadelesini başlatmak için elverişli olduğunu ve bu mücadele süreci içinde güçler dengesini adım adım demokrasi güçlerinden yana değiştirmenin olanaklı olduğunu belirtti ve zorlu bir mücadele döneminde adım atılmakta olduğunu altını çizdi.

Şimdi Kutlu ve Sargın yoldaşların ülkeye dönüşünden yaklaşık sekiz ay sonra durum nedir, gelişme ne yönde olmuştur?

Öncelikle şunun altı çizilmelidir: Ülkemizdeki politik rejimin geleceğinin belirlenmesine etkide bulunacak bir konuda komünistler tarihimizde ilk kez inisiyatifi ele almayı başarmışlardır ve bu inisiyatifi elde tutmaya devam edebilmektedirler. Demokrasinin kilit bir sorunu parti tarafından politik gündeme getirilmiş, konu geliştirilmiş ve çözülmeyen gündemden inmeyecek bir düzeye çıkarılabilmektedir. Bu, kendi başına tarihsel bir kazanımdır.

Legaliteyi kazanmak için atılan adım, yeni dönemin yeni tür mücadele tarzıdır, girişimcilerdir, durumun gelişmesine müdahaledir. Bütün gücümüzü belli, somut bir tarihte (grev günü, miting ya da yürüyüş günü, yayın dağıtım günü, seçim günü vb.) mümkün olan en büyük sonucu almak için seferber etmeye dayanan mücadele tarzından farklı olarak, şimdi daha çok sürekli yeni girişimlerle durumu adım adım değiştirmeye, güçleri adım adım biriktirmeye yönelmek gerekiyor. Sonuç, ancak bir dizi girişimin toplam ürünü olarak belirebilecektir.

Komünist Partisinin legal olarak kurulması hakkı için mücadeleyi başlatan Kutlu ve Sargın yoldaşların girişimi, ülke içinde gelişmelerin her bakımdan yeni bir politik kültürün gelişip güçlenmesi ihtiyacını dayattığı koşullarda gerçekleşti. Böylesi nesnel bir zemine dayandığı için somut bir gelişme perspektifi ortaya çıktı. Girişim aynı zamanda dünya çapında uluslararası ilişkilerde silahsızlanma şiddetten uzaklaşma,

demokratikleşme yönünde bir yenilenmenin başladığı koşullarda gündeme gelmiştir. Uluslararası alanda gelişen bu eğilim, bizim girişimimizi güçlendirmek için nesnel bir temel hazırlamaktadır.

16 Kasım 1987 gününe oranla bugün çok daha belirgindir ki, dünya çapında gelişme doğrultusu, bütün engellere rağmen silahsızlanma, işbirliği yönünde, ülkemizde gelişme doğrultusu bütün engellere rağmen demokratikleşme yönündedir. Eğilim budur.

Bunları dikkate alarak, legaliteyi kazanma mücadelesini tam zamanında başlattığımızı söyleyebiliriz. Şimdiye kadar alınan olumlu sonuçlar da bunu kanıtlamaktadır.

Komünist hareket ilk kez gerçek niteliğiyle, demokratik, insancıl yüzüyle, emekçiden yana kararlı tutumuyla, ulusal çıkarların savunucusu olarak, ilkesel konumlarıyla halkın önüne çıkmayı başarmış bulunmaktadır. Komünistler ilk kez halka doğrudan seslenmekte, kamuoyu onları oldukları gibi tanımaktadır. Bu, onlarca yılın kalın duvarlarının yıkılmakta olması, tarihsel bir konuma ulaşmakta olmamız anlamına geliyor.

Kamuoyunda ve basında komünistlerden geniş şekilde sözedilmekte, onların görüşleri incelenmekte, davadaki her gelişme ile komünist hareket politik yaşama nüfuz etmektedir.

Yoldaşlarımızın seçim öncesi dönerek ortalığı karıştırmak istedikleri, dönüşün karanlık bazı amaçlar taşıdığı vb. türünden gerici iddialar bir bir iflas etmiş, partimizin sol içinde yalıtılmayı amaçlayan "gizli anlaşma" iddiaları aynı şekilde sonuçsuz kalmıştır. Gericiliğin komünist harekete yönelik yeni yalanlar üretmez duruma düştüğü bir döneme girilmiştir. Şimdiye kadar ki gelişme incelendiğinde, önemli bir politik başarının elde edildiğini söylemek abartma olmayacaktır. Antikomünizm belli ölçüde geriletilebilmiştir.

Kutlu ve Sargın yoldaşların ağır işkencelere rağmen sorgudan alınları dik çıkmayı başarmaları ile partimiz ve genel olarak sol güçler büyük bir kazanım elde etmiştir. Buna karşılık rejim bir kere daha ve çok geniş iç ve dış güçlerin gözünde işkenceci damgasını yemiştir.

Gerici basın, cumhurbaşkanı ve başbakanın, DGM savcılığının vb. çevrelerin, Kutlu ve Sargın yoldaşların ülkeye döneceklerinin açıklandığı Ekim 1987'den bugüne kadar ki konuyla ilgili politik yaklaşımları, tutum ve açıklamaları sayısız çelişki ve tutarsızlıkla, ilkesizlikle belirlenirken, partimizin ve onun önderlerinin yaklaşımları net, açık, ilkesel bir çizgi oluşturmaktadır. Bunu bütün kamuoyu görmektedir.

Ülkeye dönüş öncesinde komünist partimiz belli bir toplumsal meşruiyete sahipti. Bu, onu tarihsel konumundan, TİP'in bileğinin gücüyle kazandığı meşruiyetten, yeni politik çizgimizin gerçekçi karakterinden kaynaklanıyordu. Şimdi bu meşruiyetin Kutlu ve Sargın yoldaşların örnek tutumuyla arttığını saptayabiliriz. Dava kendi başına her aşamasında genişleyen bir ilgi uyandırmakta, yoldaşların sorgu savunmaları bu ilgiye yanıt vermekte ve sonuçta ilgi daha da artmaktadır. Sözkonusu ilgi partinin politik çizgisine yönelmektedir. Çağdaş, demokratik, komünist partisi, yeni düşünce tarzına sahip komünist partisi imajımız belirginleşmektedir. Diyebiliriz ki, legaliteye bir adım atmış bulunmaktayız.

Hükümet bir yol ayırımındadır. Ya 141-142 sorununu çözecek, demokratikleşmeden yana adım atacaktır, ya da demagog olarak, militarist, faşist güçlere boyun eğmiş olarak damgalanacak, yalıtılacaktır. Kürt sorunundaki gelişmelerin yanısıra, TBKP davası hükümeti böyle bir yol ayırımına zorlamaktadır.

Şu da söylenebilir: Eğer bu iki konudaki gelişmeler olmasaydı, referandum sonrasında hükümet bir iki küçük manevra ve ödün ile demokrasi sorununu gündemden çıkarmayı başarabilirdi.

Öteyandan TBKP'nin legal kurulması sorunu, Kürt sorununa yaklaşım, askerlerin rejimdeki yeri, dış politikanın kimi yönleri gibi konuların yanısıra rejim içindeki gerici-militarist ve liberal ayrışmasının bir konusu oldu. Bizim girişimimizin gelişmesi, bu ayrışmanın derinleşmesinin bir faktörü olacaktır. Elbette sorunun çözümü bu

ayrışmadan geçmiyor, daha bir dizi faktörün etkisine bağlı kalıyor. Önemli olan komünist hareketin legalitesinin azılı düşmanlarının çapının şimdi belirginleşmiş olmasıdır. Bunu eylem açığa çıkardı.

16 Kasım'dan bu yana ülkemizde demokrasi mücadelesinin gelişme gösterdiğini, işkence karşıtı cephenin, 141-142 karşıtı cephenin genişlemiş olduğunu (hükümetin işkenceye karşı sözleşmelere imza atması, 141 ve 142'de ceza indirimini öngörmesi gibi gelişmeler bunun bir kanıtı oluyor) ve demokrasi mücadelesinin daha olumlu perspektifler kazandığını saptayabiliriz. Bunlardan bizim payımız yok değildir. Geri dönüş ve dava olmasaydı, bu pay herhalde çok daha az olurdu.

Gerek parti örgüt ve üyelerinin dayanışma çalışmalarında, gerekse Kutlu ve Sargin yoldaşların mahkemedeki mücadelelerinde legaliteyi kazanma amacımız, demokrasinin kazanılması bağlamında ele alınarak, özellikle Kürt sorununa adil, demokratik, barışçı bir çözüm bulunmasıyla ve bütün Marksist, devrimci solun özgürlüğünün sağlanmasıyla birleştirilerek ortaya konmaktadır. Böylece önemli bir görev görmekteyiz. Bu doğrultunun derinleşmesi, partimizin saygınlığını artıracaktır.

Geride dönüş öncesi Kutlu ve Sargin yoldaşların gösterdikleri etkinlikler, daha sonra geri dönüşün kendisi ve şimdi duruşmalar ile yoldaşların buradaki tutumları: 1) kamuoyunda TBKP'ye ve onun politikasına ilgiyi artırmış 2) genişleyen bir ulusal dayanışma ile uluslararası dayanışma ortaya çıkarmış 3) basınla olaya sahip çıkmasını getirmiş 4) gerici güçleri ile demokrasi güçleri arasında sert bir mücadeleye konu olmuştur ve olmaktadır.

Partimiz şimdiye kadar özellikle Kutlu ve Sargin yoldaşların cesur ve akıllı tutumları sonucu bu mücadeleyi yüzünün akıyla götürmektedir.

Bütün bunların sonucunda ANAP içinde 141-142'nin kalkması fikrine karşı çıkmayan liberal bir grup ortaya çıkmış, DYP bir tür tarafsız konuma gelmiş, SHP ve DSP ile RP komünist hareketin legalitesinden yana tutum almış, basından çok sayıda etkili kalem ve büyük gazete demokratik örnek bir politika izlemiş, solda Aybar, Aziz Nesin, Perinçek, Yaşar Kemal'a kadar uzanan bir dayanışma ortaya çıkmış, 600 avukat , yoldaşlara destek vermiş, uluslararası alanda ise çok etkili bir dayanışma gerçekleşmiştir. Avrupa Parlamentosunun konuyla ilgili ard arda özel kararlar almakta olması bunun çarpıcı bir göstergesidir.

Bu oluşan durumu, 16 Kasım 1987 öncesinde karşılaştığımızda, politik güçler dengesinde komünist partisinin legalitesinden yana belli bir değişikliğin, güç kaymasının sağlandığını söylemek yanlış olmayacaktır. Bu henüz legaliteyi sağlamak için yeterli bir denge olmaktan uzaktır, ama sözkonusu kayma, mücadelemizin hedefinin gerçekçi olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu sonuca bir dizi eksikliğe rağmen ulaşılmıştır. Dönüş kararı yeterli hazırlık yapılmadan, partinin bütün potansiyeli seferber edilemeden gerçekleşti. Parti üyeleri hazırlanamadı, sol güçler ve öteki demokrasi güçlerine danışılmadı, kongre yapılmadan girişim gündeme geldi vb. Gidiş sonrasında bütün olanaklar olayla bağlı somut bir işlerliğe kavuşturulamadı. Politik strateji ile ülkeye dönüş eyleminin bağı yeterince ortaya konamadığı için, bütün politik faaliyetin bu eylem çevresinde odaklaşması yeterince gerçekleşemedi.

Bu eksikliklerin giderilmesi ile çok daha hızlı yol almak mümkün olabilecektir.

Bir başka gelişme de, legaliteye doğru atılan adımlarla komünistlerin birliğinin genişliği arasında düz bir orantının olduğunu ortaya çıkmasıdır. Legaliteye ne kadar yaklaşırsak, TBKP'nin legal olarak kurulması o kadar geniş güçlerin ortak girişimi olarak hazırlanacaktır. Bunu şimdiden öngörebiliyoruz.

Emekçilerin, Kürt halkının, yaratıcı düşüncenin, insanın özgürlüğü için mücadele alanındayız, kendi özgürlüğümüzü talep ediyoruz. "Ama eğer özgürlüklerimizi kazanmak için cesaretli davranmazsak, onlara kasedenler cesaret buluyor."

16 Kasım 1987 den bu yana gelişmeler cesaretli davrandığımızda özgürlük meşalesini daha da yükseltmenin olanaklı olduğunu kanıtladı. Önderlerimizin cesareti bize örnek olsun!